

Infecte

Alberto Ramos

alberto.ramos@gmail.com
versió: abril 2014

Aquest text està sota una llicència Creative Commons
de Reconeixement-NoComercial-SenseObraDerivada 4.0 Internacional (CC BY-NC-ND 4.0)
<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/deed.ca>

Aquesta obra es va estrenar el 3 d'abril de 2014 al Versus Teatre (Barcelona) amb el següent equip artístic:

Direcció: Iban Beltran

Intèrprets:

LEO Rocío Arbona

VÍCTOR Rafa Delacroix

NOIA Georgina Latre; covers: Laia Alberch i Anna Pardos

MARTÍ Dani Ledesma

SANDRA Clara Moliné Xirgu

TECLA Cristina Serrano

Escenografia: Sebastià Brosa

Disseny d'il·luminació i so: Rubèn Taltavull

Vestuari: Georgina Latre

Tècnic d'il·luminació: Andriy Kravchyk

Fotografia: Ainhoa Gomà

Disseny del cartell: Magda Puig

Producció executiva: Cristina Ferrer

Producció: Batalla Teatre

PERSONATGES

MARTÍ

VÍCTOR, cosí de Martí

SANDRA, ex de Martí

LEO, venedora d'enciclopèdies

TECLA, informàtica

NOIA

ESPAI

Pis de Martí i Víctor. Un sofà.

The change from atoms to bits is irrevocable and unstoppable. Why now? Because the change is also exponential – small differences of yesterday can have suddenly shocking consequences tomorrow.

Nicholas Negroponte, *Being digital* (citat a Wikiquote)

A virus. Human beings are a disease, a cancer of this planet.

Andy & Larry Wachowski, *The Matrix*

Escena 1

VÍCTOR està assegut al sofà, amb un portàtil d'Apple i uns cascos. MARTÍ està parlant pel mòbil mentre passa l'escombra per un terra bastant abandonat.

MARTÍ

Un powerpoint amb frases de la mare Teresa de Calcuta. Ah, sí. No, no el vaig obrir. Mama, no tinc temps. Sí, ja sé que és un moment, però ara no sóc a la feina. I a la feina, quan sóc a la feina, tinc massa feina per mirar powerpoints de la mare Teresa de Calcuta. Ho sento... A casa. Acabo d'arribar. Avui he plegat més d'hora. És que tinc molta feina, ja t'ho he dit. Fins i tot els dies que plego d'hora plego massa tard. No, ara no puc. No tinc l'ordinador a mà.

(mira a VÍCTOR)

El té el Víctor. El teu nebot. Sí, aquí. Tot el dia. Mama, ja el miraré, el powerpoint... Quin email? Un altre? No, no em sona. Quan me l'has enviat? No l'he vist... I Love You. Mama, I Love You... I Love You és un virus del segle passat. És un virus d'una altra època, com l'escarlatina. Tinc un Mac. Els Macs no agafen virus. No, mama, no, no val la pena. No val... Val, sí, ja m'ho miraré. Et prometo que quan el Víctor deixi anar l'ordinador hi donaré un cop d'ull.

(recull uns calçotets del terra, se'ls mira, no els reconeix)

Bé, s'està tot el dia aquí, al sofà... Sí, m'ajuda molt.

(li llança els calçotets a VÍCTOR)

M'ajuda moltíssim!

(VÍCTOR, sense apartar la vista de la pantalla, llença els calçotets a terra)

I què importa, ara? Em vas obligar. Em vau obligar, tu i la tia, a instal·lar el teu nebot al meu pis. Sí, ja sé que és el meu cosí. També és el meu pis. Per què l'he de compartir...? No, mama, no necessito compartir despeses. Tinc una feina i no/ Abans les compartia, sí, les compartia amb la Sandra, però la Sandra ha marxat i no vull parlar més del tema. Per favor, mama, no vull/ Lesbiana!!! És lesbiana!!! Per això m'ha deixat!!! Quantes vegades t'ho he de dir? I què vols que hi faci, mama? Que em canviï de sexe? Vols que em canviï de sexe per poder tornar amb la meva exnòvia lesbiana? Doncs mira, saps què? Doncs ho faré!

Me la tallaré, tornaré amb la Sandra i desinstal·laré l'ocupa del teu nebot.

(pausa)

Mua.

MARTÍ penja el mòbil. Es queda mirant a VÍCTOR, que continua concentrat en la pantalla del portàtil.

MARTÍ

Què escoltes?

VÍCTOR

Res.

(li ensenya el cable dels auriculars: està desconnectat)

Se t'ha acabat el límit de temps de l'Spotify.

MARTÍ

No hi ha cap límit de temps. El van treure.

VÍCTOR

L'han tornat a posar.

(pausa)

T'hi podries subscriure.

MARTÍ fa el gest d'escanyar a VÍCTOR, que està mirant la pantalla.

VÍCTOR

Plou.

MARTÍ

No, acabo d'arribar i no...

VÍCTOR

Plou. Ho diu l'aplicació aquesta del temps.

MARTÍ

No plou. Fa un mes que no plou.

VÍCTOR

Aquí no, però a Cupertino sí que plou.

MARTÍ

On?

VÍCTOR

A Cupertino.

MARTÍ

I on és això?

VÍCTOR

Com vols que ho sàpiga? És el teu ordinador.

MARTÍ

(mirant la pantalla)

Aquí diu Barcelona. I fa sol.

VÍCTOR

S'acaba de canviar. Fa un segon hi deia Cupertino.

MARTÍ

Estàs segur?

VÍCTOR

Potser has agafat un virus.

MARTÍ

Qui, jo?

VÍCTOR

Sí.

(pausa)

No, home. El teu ordinador. Quin antivirus tens?

MARTÍ

Cap.

VÍCTOR

Lavors segur que tens un virus.

MARTÍ

(agafa aire)

És un Mac. Els Macs no tenen virus.

VÍCTOR arronsa les espatlles.

FOSC.

Escena 2

VÍCTOR continua al sofà. Ara està fent peses i fullejant una revista porno. Entra SANDRA, amb una caixa de cartró plena a vessar d'objectes: llibres, un flexo...

SANDRA
Ah!!!

Li cau la caixa.

VÍCTOR
Ei, hola.

SANDRA
Pen... pensava que no hi havia ningú. El Martí m'havia dit que no hi seria i no... no...

VÍCTOR
Sóc el Víctor.

SANDRA
Hola. Sandra.

VÍCTOR
Sandra? Ah, la lesbiana!

VÍCTOR torna a mirar la revista porno. Ha perdut tot l'interès per SANDRA.

SANDRA
Bé, et deixo amb la teva... lectura.

VÍCTOR
(per la revista)
Ah, això! No, no es meva! Jo no... Jo no. És del Martí.

SANDRA
Ja.

VÍCTOR
És una mica antiga. Suposo que d'abans que vosaltres dos...

VÍCTOR li mostra una foto de la revista.

SANDRA
No l'havia vista mai.

VÍCTOR
La tenia amagada.

SANDRA
Quines mamelles.

VÍCTOR
En realitat estava mirant el tio. Els seus bíceps. Per agafar referències. De debò, que jo no... no... M'interessa més ella. Posats a triar, vull dir. La revista no és meva.

SANDRA

Ja m'ho havies dit, això.

VÍCTOR

Jo no en compro. Trobo que és una ximpleria pagar per... per aquestes coses. No paga la pena. No trobes?

SANDRA

I tant. És molt millor aconseguir-ho gratis per Internet.

Riuen.

VÍCTOR

Quan acabi te la deixo, si vols.

SANDRA

Quan acabis?

VÍCTOR

Quan acabi d'agafar referències.

SANDRA

Referències pels bíceps.

VÍCTOR

Sí. Pels bíceps.

(li ensenya els seus bíceps)

Com els veus? Objectivament parlant, vull dir.

SANDRA

Objectivament?

VÍCTOR

Sí, és clar. Perquè tu...

VÍCTOR fa un gest obscè amb la llengua i dos dits.

SANDRA

No sóc lesbiana.

VÍCTOR

No?

SANDRA

Els teus bíceps estan molt bé. No gaire fets. Al seu punt.

VÍCTOR

Gràcies. I perdona. Em pensava que...

(comença a fer un altre gest obscè, creuant els dits com si fossin dues tisores fregant-se)

El Martí m'havia dit...

SANDRA

Li vaig dir una mentida.

VÍCTOR

Per què?

SANDRA

Per no ferir-lo.

VÍCTOR

Li vas dir que ets lesbiana per no ferir-lo?

SANDRA

Vaig pensar que si ell creia que una lesbiana... que si una lesbiana havia estat capaç de sortir amb ell, de... de... Vaig pensar que la seva autoestima pujaria.

VÍCTOR

(desfà el gest de les tisores)

No ho entenc.

SANDRA

Sí, home. Si ell havia aconseguit agradar a una dona a qui se suposa que no li agraden els homes... Vaig pensar que això l'hauria de fer sentir especial. Un home més atractiu que la resta d'homes.

VÍCTOR

(riu)

El Martí?! No fotis.

SANDRA

El Martí és atractiu.

VÍCTOR

Sí. Bé, no ho sé. Suposo. Però no és el Brad Pitt.

SANDRA

El Brad Pitt és ros.

VÍCTOR

Doncs posa-li una perruca rossa, al Martí. El Brad Pitt continua sent més guapo. I no estic dient que els rossos siguin més guapos que els morenos, no. Això és racisme, o pitjor: nazisme. No, no, només dic que el Brad Pitt és molt guapo i... i a mi no m'agrada. No m'agrada el Brad Pitt. No m'agraden els homes. Però trobo que el Brad Pitt és objectivament més atractiu que el Martí.

SANDRA

Potser sí, però tu ja m'entens. Una lesbiana havia estat amb ell, durant sis anys, quan podia haver estat amb una dona.

VÍCTOR

I el vas deixar.

SANDRA

Després de sis anys.

VÍCTOR

Saps que ell ara creu que t'has tornat lesbiana per culpa seva?

SANDRA

No...

VÍCTOR

Ell es pensa que quan estàveu junts eres heterodoxa, però/

SANDRA

Heterosexual.

VÍCTOR

Això, però que per culpa d'ell t'has cansat dels homes i/

SANDRA

El lesbianisme no és cap cosa dolenta.

VÍCTOR

Així que si li has dit una mentida per no ferir la seva autoestima, t'ha sortit el tret per la culata. Perquè ara se sent culpable.

SANDRA

El lesbianisme no és una cosa de la qual t'hagis de sentir "culpable".

VÍCTOR

Això digue-li a ell.

Pausa.

SANDRA

Un altre dia.

Silenci.

VÍCTOR

Gràcies.

SANDRA
Gràcies?

VÍCTOR
Gràcies. Per dir que t'agraden els meus bíceps.

SANDRA
Ah! De res.

VÍCTOR
Els vols tocar?

SANDRA
No. No cal.

VÍCTOR
Com vulguis.

SANDRA
Gràcies.

VÍCTOR
Gràcies?

SANDRA
Gràcies. Per l'ofertament. Potser un altre dia.

FOSC.

Escena 3

VÍCTOR i LEO, que sosté una caixa pesada.

LEO
Buenos días.

VÍCTOR
Bon dia.

LEO
Bon dia. Tens un minut?

VÍCTOR
Sí, un minuto. Y dos. Tres ya no.

LEO
Ah. Bien. Entonces seré rápida.

VÍCTOR

Feia broma. En realitat puc estar-m'hi més estona.

(pausa)

Volies alguna cosa?

LEO

Sóc venedora d'enciclopèdies.

VÍCTOR

¿Eres venedora de enciclopedias?

LEO

Sí. Soy venedora de enciclopedias.

VÍCTOR

Ets venedora d'enciclopèdies. I vols alguna cosa?

LEO

Sí. Vull vendre't una enciclopèdia.

VÍCTOR

Ah. Oye, si quieres puedes hablarme en castellano. Soy bilingüe.

LEO

No cal.

VÍCTOR

Vale.

LEO

L'enciclopèdia està en castellà, però te la puc vendre parlant en català. Sóc bilingüe.

VÍCTOR

I es pot veure?

LEO

Sí, és clar. No l'he portada sencera perquè pesa molt. Però et puc ensenyar el primer volum.

(treu un volum de la caixa)

El primer volum de la Wikipedia.

Pausa.

VÍCTOR

De la Wikipedia.

LEO

Sí.

VÍCTOR

Em vols vendre la Wikipedia.

LEO

La coneixes?

VÍCTOR

Sí, però...

LEO

És clar que la coneixes. L'has de conèixer. És l'enciclopèdia més important que ha existit mai. L'enciclopèdia més completa de la història. I ara la pots tenir tu, a casa teva, al teu abast, per consultar-la sempre que vulguis. Sense necessitat d'anar a la biblioteca. Sense haver de sortir de casa. A qualsevol hora del matí, de la tarda, del vespre o de la nit. O de la matinada. Vols saber d'on ve la paraula *Tibidabo*? O què va ser *la Epidemia de la Risa de Tanganica*? Doncs agafes el volum corresponent de la Wikipedia i ho consultes! És així de fàcil.

(pausa)

La Wikipedia té respostes per tot.

VÍCTOR

Per tot?

LEO

Per tot.

VÍCTOR

(fullejant el volum)

Així que tens tota la Wikipedia.

LEO

Sí.

VÍCTOR

La Wikipedia sencera.

LEO

Això només és una part de la lletra A.

VÍCTOR

I la tens impresa i enquadernada.

LEO

Sí. No l'he portada sencera perquè pesa molt, però si t'interessa/

VÍCTOR

Et puc fer una pregunta?

LEO

És clar.

VÍCTOR

Per què?

LEO

“Per què”?

VÍCTOR

Per què ho has fet? Què t’ha portat a imprimir i enquadrar la Wikipedia sencera? Què en vols treure de tot això?

LEO

Diners.

VÍCTOR

En vols treure diners.

LEO

És clar. Sóc venedora d’enciclopèdies. És la meva feina.

VÍCTOR

Quantes n’has venut, fins ara?

LEO

Cap.

VÍCTOR

I quantes n’esperes vendre?

LEO

Una. De moment una. Només n’he fet una còpia.

VÍCTOR

Ja.

(pausa)

Ho sento, però no te la puc comprar.

LEO

No? Però si encara no t’he dit el preu!

VÍCTOR

M’és igual. No m’interessa.

LEO

No... no t’interessa? No t’interessa l’enciclopèdia més important que ha existit mai? L’enciclopèdia més completa de la història? M’estàs dient que no t’interessa?

VÍCTOR

No és que no m'interessi. El que passa és que ja la tinc. La tinc a Internet. I la puc consultar sempre que vulgui, sense haver de sortir de casa, a qualsevol hora del matí, o de la tarda o del vespre o de la nit. O de la matinada. Perquè la tinc a Internet.

LEO

Internet. Ja ha sortit el tema d'Internet. Com us agrada a tots parlar d'Internet! És el vostre tema preferit! L'excusa perfecta! "La tinc a Internet." "La tinc a Internet." Què us penseu? Que el que hi ha a Internet és vostre? Que Internet és de la vostra propietat? No. Esteu molt equivocats. Internet no és vostra. Internet és com l'ham... l'ham... l'*anzuelo* de la canya de pescar. No, l'*anzuelo* no..., el *cebo*, com es diu *cebo*?

VÍCTOR

Esquetx.

LEO

Esquer! Internet és l'esquer. El peix es pensa que l'esquer és seu, però no ho és. L'esquer pertany al pescador.

(pausa)

L'enciclopèdia més completa de la història no pot estar només a Internet. No pot estar perduda al ciberespai, dins un magma d'uns i zeros. L'enciclopèdia més completa de la història ha d'estar en paper, en àtoms. Perquè Internet no és vostra. Internet no és teva. Ni meva. Ara ens pensem que sí, que ho és, però qualsevol dia d'aquests Internet deixarà d'existir. No sé quan, però passarà aviat. N'estic convençuda. Internet és una bombolla que està a punt d'esclatar. Com totes les bombolles. I no podem resignar-nos a que desaparegui tota aquesta saviesa acumulada. No podem.

(pausa)

El paper és el futur.

VÍCTOR

Ja, però...

LEO

Es triga molt a imprimir la Wikipedia. Sembla que no, però es triga molt. Per això vaig haver de deixar la feina.

VÍCTOR

I quan va ser això?

LEO

Fa un mes... va fer quatre anys.

VÍCTOR

Quatre anys. I no has pensat...? No has pensat que des que vas començar a imprimir la Wikipedia fins avui han passat moltes coses? No t'has parat a pensar que l'enciclopèdia que em vols vendre està... desactualitzada?

Silenci.

FOSC.

Escena 4

A les fosques.

La pantalla d'un mòbil il·lumina la cara de TECLA.

TECLA

(mentre escriu)

La Tecla de la feina. La informàtica. La setmana passada et vaig instal·lar l'Spotify, te'n recordes? Segur que sí. Vaig ser jo. Emoticona somrient. No ho hauria d'haver fet, perquè total, no és la meva feina, però no em costava res. De fet, a tu tampoc no et costava res. Però bé, tu estaves enfarinat. Enfeinat. Estaves enfeinat, parlant per telèfon amb un client. I a mi no em costava res. Estaves tan enfeinat que ni em vas donar les gràcies. Però no et culpo, eh. Emoticona que pica l'ull. Estaves parlant amb un clítoris. Client. Bé, supositori, suposo, que era un client. Estaves fent la teva feina, que és parlar amb els clítoris, clients. Suposo. I jo no estava fent la meva feina, perquè una cosa és la meva feina i una altra cosa és instal·lar l'Spotify. Això no és feina. Però ho vaig fer. No em costava res. I em rellisca. Relaxa. Em relaxa instal·lar aplicacions. No ho diguis a ningú, eh. Punt. Emoticona que pica l'ull.

(pausa)

No, no. Dues picades d'ull són massa.

(pausa)

Bé, t'escrivia per dir-te que... si et ve de gust... podríem... fer un cafè. Vull dir un cafè a la cuixa. Cuina. A la cuina de l'agència.

(pausa)

Et preguntaràs per què t'escrot, t'escric un mail al Gmail, en comptes de fer-ho al correu de l'agència. Bé, doncs... ho faig per no comprometre't. Ja sé que només és un cafè, però... vés a saber qui pot llegir el mail. T'aixeques un moment i el teu company de taüt, taula, ho llegeix. Que no passaria res, eh. Emoticona que pica l'ull. No, emoticona que somriu amb els dos ulls oberts. Que només t'estava dient de fer un cafè a la cuixa, cuina, de l'agència. Davant de tothom. És a dir, que no és cap secreció. Secret. Però bé, és que a mi m'agrada distingir entre el que és la feina i el que no ho és. Tot i que t'hagi instal·lat l'Spotify en hores de feina.

(pausa)

Bé, ja em diràs alguna cosa. Quan vulva. Puto corrector automàtic dels collons. Vulguis. Quan vulguis. No cal que sigui ara, eh.

(pausa)

Un petó. No, un petó no. Una abraçada. No, millor un petó. No. Putons. Petons. Tecla. Enviar.

TECLA prem un botó. S'apaga la pantalla del mòbil.

Novament a les fosques. La pantalla de l'ordinador il·lumina la cara de VÍCTOR.

VÍCTOR

(llegint)

“Hola, Martí. Sóc la Tecla. La Tecla de la feina. La informàtica. La setmana passada et vaig instal·lar l’Spotify, te’n recordes?”

FOSC.

Escena 5

VÍCTOR continua amb el portàtil. MARTÍ és a punt de sortir.

MARTÍ

Me’n vaig.

VÍCTOR

Agafa el paraigua.

MARTÍ

Fa sol.

VÍCTOR

Aquí diu que plou.

MARTÍ

Fa dos mesos que no plou.

VÍCTOR

Aquí diu que plou.

MARTÍ

(mira el portàtil)

A Cupertino. Plou a Cupertino.

VÍCTOR

I on collons és això?

MARTÍ

I jo què sé.

VÍCTOR

És el teu ordinador. Ho hauries de saber.

MARTÍ

Doncs no ho sé. Però segur que no és per aquí a prop.

VÍCTOR

N’estàs segur?

MARTÍ

Seguríssim. No és un nom català.

VÍCTOR

Podria ser castellà. Com es diu Sant Cugat en castellà?

Sona el timbre de la porta.

MARTÍ

San Cucufato.

MARTÍ surt.

VÍCTOR

Jo de tu agafaria el paraigua. Per si de cas.

Entra LEO. MARTÍ la segueix.

MARTÍ

Perdona, no pots/

LEO

(a VÍCTOR)

Què t'estimes més? Una Wikipedia desactualitzada o cap Wikipedia en absolut?

MARTÍ

Què és això?

LEO

(ensenyant-li el volum)

La Wikipedia!

MARTÍ

La Wikipedia?

LEO

(a VÍCTOR)

Què és millor? Una Wikipedia desactualitzada o cap Wikipedia?

VÍCTOR

Una Wikipedia actualitzada.

MARTÍ

(fullejant el volum)

Només la tens en castellà?

LEO

Què dius?

VÍCTOR

Que es millor una Wikipedia actualitzada.

MARTÍ

Que si només tens la Wikipedia en castellà.

LEO

(a Martí)

Què has dit?

MARTÍ

No, res.

LEO

Digues.

MARTÍ

Et preguntava que si només la tens en castellà.

LEO

Ah, sí. Però la Wikipedia en castellà és una de les més completes del món.

MARTÍ

Més que la Wikipedia en català?

LEO

No/

VÍCTOR

Viquipèdia. La Wikipedia en català es diu Viquipèdia.

MARTÍ

Viquipèdia, no. Viquipèèèdia.

VÍCTOR

(a LEO)

Li encanta corregir-me.

MARTÍ

Corregir-me.

LEO

La Wikipedia en castellà és més completa que la Viquipèèèdia.

VÍCTOR

(mirant l'ordinador)

Però la Viquipèèèdia és més antiga. És la tercera Wikipedia més antiga, la primera després de l'anglesa i l'alemanya. Ho diu la Wikipedia.

LEO

Doncs jo només tinc la Wikipedia en castellà.

MARTÍ

I no tens la Viquipèdia?

LEO

L'hauria d'imprimir.

MARTÍ

És clar.

LEO

I en castellà no t'agrada?

(llegint)

“Según la tradición oral judía, era amante de la paz y se dice que, cuando dos personas estaban peleadas, les mentía a ambas, diciendo que la otra quería reconciliarse con ella.”

Això diu d'Aarón. Aarón, el de la Bíblia.

(a Víctor)

Què diu la Viquipèdia? Busca Aaró. A la Viquipèdia. Aaró. A, A, R, O. Aaró!

VÍCTOR

(buscant a Internet)

Aaaaaaró.

LEO

Què hi diu? Diu que era amant de la pau?

VÍCTOR

No ho sé.

LEO

(mirant l'ordinador)

Baixa. Baixa. Baixa. No, no ho diu. La Viquipèdia, la Wikipedia en català, no diu que Aaró era amant de la pau i que, quan dues persones s'havien barallat, enganyava a totes dues dient que l'altra volia reconciliar-se amb ella.

(pausa)

La Wikipedia en castellà és molt millor. És més completa.

MARTÍ

Bé, jo me'n vaig.

VÍCTOR

Agafa el paraigua.

MARTÍ surt.

VÍCTOR

I no la tens en català?

LEO

Ja t'he dit que no.

VÍCTOR

No, l'hi has dit al meu cosí.

LEO

T'ho dic ara. No la tinc. No l'he impresa.

VÍCTOR

I no me la pots imprimir? Per fullejar-la.

LEO

No.

VÍCTOR

Només un volum. Si m'agrada te n'encarregaré la resta.

LEO

La Wikipedia en castellà és més completa.

VÍCTOR

Sí, i segur que és més cara.

FOSC.

Escena 6

VÍCTOR i SANDRA.

VÍCTOR

Sóc un mascle alfa.

SANDRA

(riu)

Sí, alfa, com els programes en fase de proves.

VÍCTOR

Aquests són els beta.

SANDRA

No.

VÍCTOR

Que sí, que els programes en fase de proves són els beta.

SANDRA

I els alfa. Els beta són una versió evolucionada dels alfa.

VÍCTOR

Com ho saps, això?

(pausa)

Ah, ets informàtica, com la Tecla.

SANDRA

No, sóc metgessa. Bé, em falten tres assignatures. Com la Tecla?

VÍCTOR

La Tecla. Una companya de feina del Martí. Li va al darrere, però ell no ho sap. Crec que no ho sap. Ho sabrà quan obri el mail.

SANDRA

Ah! I és informàtica?

VÍCTOR

Sí. I tu no.

SANDRA

No, jo no sóc informàtica. Però ho sé. Els alfa són més primitius que els beta.

VÍCTOR

I també estan en fase de proves?

SANDRA

Sí, és clar.

VÍCTOR

Lavors, prova'm.

SANDRA

Què?

VÍCTOR

Sóc un mascle alfa. Estic en fase de proves.

SANDRA

No.

VÍCTOR

Prova'm.

SANDRA

Passo.

VÍCTOR

Si no em proves, mai arribaré a mascle beta.

Escena 7

VÍCTOR i LEO, que li mostra un volum.

LEO

La Viquipèdia!

VÍCTOR

La Viquipèdia?

LEO

La Wikipedia en català.

(l'obre)

Mira, mira.

VÍCTOR agafa el volum. Comença a llegir. De mica en mica, es va interessant per la lectura. Riu. Li assenyala una frase a LEO, però quan ella fa per llegir-la, l'hi pren: no pot parar de llegir, està enganxat al text. I amb raó: està vivint una experiència lectora al·lucinant, gairebé orgàstica. Per la seva banda, LEO es va emocionant...

VÍCTOR

(li torna el volum)

Ho sento, però no tinc pasta.

LEO no sap què dir.

FOSC.

Escena 8

VÍCTOR està estirat al sofà, amb l'ordinador. MARTÍ està dempeus.

MARTÍ

Sempre em posen les reunions al vespre. No les poden posar pel matí, o després de dinar, o a mitja tarda. No: les posen al vespre, quan ja fa una hora que hauria d'haver tornat a casa.

(pausa)

Gairebé me n'alegro que la Sandra m'hagi deixat. Un maldecap menys. Ara mateix no tinc temps per ella. De fet, abans tampoc no en tenia, de temps. Però és que és lesbiana. No ho sabia, és clar, però és lesbiana. Lesbiana. No hi havia res a fer. Oi que no? Oi que era un cas perdut?

VÍCTOR

Qui? Tu?

MARTÍ

La Sandra. Era un cas perdut.

VÍCTOR

El lesbianisme no és cap cosa dolenta.

MARTÍ

Eh?

VÍCTOR

El lesbianisme no és una cosa de la qual te n'hagis de sentir "culpable".

MARTÍ

Jo no em sento culpable.

VÍCTOR

Ah. No?

MARTÍ

No.

(pausa)

Tu creus que me n'hauria de sentir culpable?

VÍCTOR

Jo no he dit això.

MARTÍ

No?

VÍCTOR

No. No ho he dit.

Sona el timbre de la porta. Surt MARTÍ.

SANDRA (FORA)

Hola.

MARTÍ (FORA)

Hola.

SANDRA (FORA)

Puc passar?

MARTÍ (FORA)

Eh? Sí, clar.

Entren MARTÍ i SANDRA.

MARTÍ

Ara mateix estàvem parlant de tu.

SANDRA

Hola.

VÍCTOR

Ei! Hola.

Pausa.

SANDRA

Sóc la Sandra.

VÍCTOR

Victor.

SANDRA i VÍCTOR es fan dos petons.

VÍCTOR

El Martí m'ha parlat molt de tu.

SANDRA

Espero que te n'hagi parlat bé.

SANDRA riu. VÍCTOR riu. Miren a MARTÍ, esperant que també rigui. No ho fa.

MARTÍ

Què esteu fent?

VÍCTOR

Ens estem presentant.

SANDRA

Com que tu no ho feies...

MARTÍ

Ja us coneixíeu.

SANDRA

(en veu baixa)

Sí?

VÍCTOR

No.

SANDRA

(a MARTÍ)

Per què ho dius, això?

VÍCTOR

És el primer cop que ens veiem.

MARTÍ

Víctor, us vau veure l'altre dia, quan va venir a recollir les seves coses. M'ho vas dir tu.

SANDRA

L'hi vas dir?

VÍCTOR

Sí... És possible. Sí, ara ho recordo. Vaig dir: "Ha vingut la Sandra a recollir les seves coses." Sí, li vaig dir això. "Ha vingut la Sandra a recollir les seves coses." I res més.

(a la SANDRA)

És tot el que vaig dir.

SANDRA

Ja.

VÍCTOR

Però no sabia que eres tu.

MARTÍ

No ho sabies?

VÍCTOR

No, no l'havia reconeguda. Sóc fatal per les cares. Sóc un mal fisioterapeuta.

MARTÍ

Fisonomista.

VÍCTOR

Això!

MARTÍ

(a SANDRA)

I tu tampoc...?

SANDRA

Em sonava la seva cara, sí. Però no sabia de què.

MARTÍ

A veure. Un moment. Entres al meu pis, t'hi trobes el meu company de pis, et sona la seva cara, la cara del meu company de pis... ¿i no se t'ocorre pensar que et sona de l'última vegada que vas venir al meu pis i vas veure el meu company de pis?

(pausa)

Perquè va ser l'última vegada, veritat?

SANDRA

Martí, què pretens? Que et digui que m'he follat al teu cosí?

Pausa.

MARTÍ

I tu com ho sap, que som cosins?

FOSC.

Escena 9

VÍCTOR és al sofà, fullejant la Wikipedia. LEO està asseguda al seu costat.

LEO

Segur que te'n recordes, de l'*apagón* analògic. No fa tants anys, que va passar. Te n'has de recordar. Va ser quan les teles van deixar d'emetre en analògic per emetre només en digital. Va ser molt fort, allò. Eh? És com si de sobte haguessin deixat de funcionar tots els rellotges de corda. I els de sorra, i els de sol. Com si d'un dia per l'altre només funcionessin els rellotges digitals. T'ho imagines? T'imagines que només poguéssim consultar l'hora dels rellotges digitals? Seria molt fort, eh? Oi que sí?

(pausa)

Doncs la majoria de la gent ni se n'adonaria. Perquè estem acostumats a mirar l'hora als aparells digitals.

(pausa)

Ens hem acostumat a la tecnologia digital. La nostra dependència és total. Te'n recordes de l'efecte 2000? Recordes que al final no va passar res? Doncs *ojalá* hagués passat! Perquè en aquella època no depeníem tant dels ordinadors. Que s'hagués produït l'efecte 2000 és el millor que ens podria haver passat. S'haurien estavellat avions, s'haurien desactivat els sistemes d'alarma de les centrals nuclears, hauria mort molta gent... Però hauria sigut un mal menor. Com una vacuna que ens inocularia el virus de la dependència digital. I llavors no estaríem com ara. Han passat quinze anys i ara estem enganxats als ordinadors, i als mòbils, i a Internet. Ara estem perduts. Estem més perduts que mai.

(pausa)

Molt aviat es produirà un *apagón* digital. No un *apagón* analògic, no. Un Apagón Digital. Internet desapareixerà. I no hi ha res a fer. No serà com l'efecte 2000, que es va poder evitar. Això no ho podem evitar perquè no estem avisats. Perquè no serà cap error de les màquines. Perquè no serà un accident. Tot això és una maniobra orquestrada pels governs. Pels governs i pel Club Bilderberg.

(pausa)

Internet desapareixerà, i hem d'estar preparats. No ho podem evitar, però podem preparar-nos per l'inevitable. És l'única cosa que podem fer. Això i mirar-ho pel costat positiu. D'entrada pot semblar que d'aquesta forma ens faran callar, però no és així. No ens faran callar. Només estarem menys visibles. Menys controlats.

(pausa)

Quan haguem de protestar, protestarem. Protestarem de veritat, i no omplint llistes de firmes per salvar les balenes. Quan vulguem salvar les balenes, anirem a la platja, anirem al mar, i les salvarem. Passarem fred, però acabarem entrant en calor.

I quan estiguem calents, no hi haurà res ni ningú que ens aturi.

(pausa)

La pots pagar en còmodes mensualitats.

VÍCTOR

I ha d'estar impresa? No pot estar en un disc dur? Vull dir que... No sé, però suposem que tens raó i ens quedem sense Internet. Els ordinadors seguiran funcionant, oi?

Durant uns segons LEO no sap què respondre.

LEO

(fingint desdeny)

Que seguiran funcionant? Que els ordinadors seguiran funcionant?

LEO riu.

Entra SANDRA. En veure-la, LEO deixa de riure.

SANDRA

De què rieu?

VÍCTOR

He explicat un acudit.

SANDRA

Ah. I és bo?

VÍCTOR

No ho sé. Jo no l'he entès.

SANDRA

Ah.

(acostant-se a LEO)

Sandra.

LEO s'ha quedat bocabadada.

VÍCTOR

Leo. Sandra, Leo.

SANDRA i LEO es fan dos petons. SANDRA i VÍCTOR se'n fan un altre. Als llavis. Durant uns segons.

LEO se sent incòmoda.

VÍCTOR

Sandra és... és lesbiana. Ens fem petons als llavis perquè és molt gai. Bé, jo no. Ella. Per ella, fer-me un petó als llavis és una cosa gai. Però no sent res. Oi que no?

SANDRA

Noooo.

Pausa. LEO s'aixeca.

LEO

Ara torno.

LEO surt.

SANDRA

“Una cosa gai”?

VÍCTOR

Alguna cosa li hauria de dir, no? Imagina't que l'hi explica al Martí.

SANDRA

El Martí ja ho sap.

VÍCTOR

No ho sap. Ho sospita, però no ho sap.

SANDRA

I si ella li diu que ens fem “petons gais”, creus que deixarà de sospitar?

VÍCTOR

Bé, no. No ho sé. De totes maneres, no l'hi dirà. Per què l'hi hauria de dir? Només és una venedora d'enciclopèdies.

SANDRA

Només?

VÍCTOR

Només.

SANDRA

I t'estava venent una enciclopèdia? Al sofà?

VÍCTOR

Sí.

SANDRA

Ja.

VÍCTOR

T'ho juro.

SANDRA

I l'hi has comprat?

VÍCTOR

No. No tinc pasta. I ella ho sap, que no tinc pasta. L'hi vaig dir l'altre dia. Però és molt pertinent.

(pausa)

Que insisteix molt, vull dir. Estàs gelosa?

SANDRA

Molt.

SANDRA se li llança a sobre. Li fa un petó més llarg i profund.

Els llums fan pampallugues, com si hi hagués una baixada de tensió elèctrica. SANDRA i VÍCTOR se separen. Quan la llum torna del tot, reprenen els petons. Se sent un soroll. Se separen de cop.

Entra LEO, arrossegant dues caixes feixugues.

VÍCTOR

Que és això?

LEO

La Wikipedia. La resta és al rebedor.

VÍCTOR

Però ja t'he dit/

LEO

No passa res. Tu... Vosaltres us la podeu mirar amb calma. No hi ha pressa. De debò, no hi ha pressa.

LEO li fa dos petons a VÍCTOR. Dubta un segon abans d'acostar-se a SANDRA i fer-li un petó als llavis. Un petó molt curt, i surt.

FOSC.

Escena 10

Al sofà. VÍCTOR amb l'ordinador endollat, MARTÍ menjant alguna cosa.

MARTÍ

No cal que el tinguis endollat tot el dia. La bateria durarà menys.

VÍCTOR

D'on ho has tret, això?

MARTÍ

Si no es fa servir, es gasta. És com la bateria dels cotxes.

VÍCTOR

No/

MARTÍ

Creu-me.

VÍCTOR

És que hi podria haver una apagada en qualsevol moment. Aquesta tarda el llum ha fet papallones.

MARTÍ

Pampallugues.

VÍCTOR

Has sentit a parlar de l'Apagón Digital?

MARTÍ

La què?

VÍCTOR

L'Apagón Digital. La desaparició d'Internet. Pot passar qualsevol dia d'aquests, en qualsevol moment, i hem d'estar preparats.

MARTÍ

Preparats com? Endollant l'ordinador per si se'n va la llum?

VÍCTOR

No, això de la llum és una altra cosa. Crec que és una altra cosa. Et parlo de la fi d'Internet. Els ordinadors, i els mòbils i els iPads, deixaran d'estar connectats entre si. Internet desapareixerà.

MARTÍ

Ja.

Pausa.

VÍCTOR

És clar. Ara ho entenc. Ja ho sabies!

MARTÍ

Què?

VÍCTOR

Per això has estat guardant porno. Perquè ja ho sabies.

MARTÍ

(amb la boca plena)

Porno?

VÍCTOR

Porno, porno atòmic.

MARTÍ

Porno atòmic?

VÍCTOR

Sí, atòmic. De paper. El paper té àtoms. Atòmic.

(pausa)

Les revistes porno. Per això les has guardat.

MARTÍ

Has estat mirant les meves coses?

VÍCTOR

No em canviïs de tema.

MARTÍ

Has estat fullejant les meves revistes?

VÍCTOR

(mirant l'ordinador)

Tens un mail.

MARTÍ

Quan me l'has enviat?

VÍCTOR

No, jo no te l'he enviat. És d'una tal Malena Warehouse.

MARTÍ

(mirant la pantalla)

Això és el meu Gmail?

VÍCTOR

Sí, és clar.

MARTÍ

I què fas amb el meu Gmail?

VÍCTOR

És el teu ordinador. El teu ordinador, el teu Gmail.

MARTÍ

I a tu qui... qui... qui t'ha donat permís per obrir el meu correu? D'on... d'on... d'on has tret la contrasenya?!

VÍCTOR

Sempre que obro el navegador em surt el teu Gmail. El tens com a pàgina d'inici.

MARTÍ

Fa un mes que fas servir el meu ordinador, i m'ho dius ara.

VÍCTOR

Sí, t'ho dic ara.

MARTÍ

I per què ara? Per què no m'ho vas dir fa un mes?

VÍCTOR

Em pensava que ja ho sabies. És el teu ordinador. Ho hauries de saber.

Pausa.

MARTÍ

Per què no surts de la sessió?

VÍCTOR

Perquè així sé quan t'arriba un mail. És el menys que puc fer, ja que em deixes l'ordinador. Et faig de secretària.

MARTÍ

Tu no em fas de secretària. Mai m'has avisat de cap mail.

VÍCTOR

Ara t'he avisat.

MARTÍ

I la resta de mails? Què passa amb la resta de mails?

VÍCTOR

Res. Me'ls llegeixo i després els marco com a no llegits, perquè no et descuidis d'obrir-los quan ets a la feina. Si els deixés oberts et pensaries que ja els has llegit i no els llegiries.

(pausa)

No cal que em donis les gràcies.

MARTÍ

Fill de puta.

VÍCTOR

Si ho arribo a saber no et dic res.

Silenci.

VÍCTOR

I no vols saber què hi diu? Al mail. No vols saber què hi diu la Malena...

(llegint)

... Warehouse?

MARTÍ

L'has obert?

VÍCTOR

No.

(fa un clic)

Ara sí.

MARTÍ

Per què ho has fet?

VÍCTOR

Tenia curiositat. Ho has d'entendre. L'assumpte diu "I love you". És un assumpte molt temptador.

(burlleta)

I love you.

MARTÍ

(mirant la pantalla)

Qui l'envia?

VÍCTOR

Ja t'ho he dit. Malena Warehouse.

MARTÍ

Malena Warehouse?

VÍCTOR

La coneixes?

MARTÍ

Malena Warehouse. Malena Ware...

(pausa)

Merda!

VÍCTOR

¿Què/

MARTÍ

És un virus! És un puto virus!

VÍCTOR

Un virus? Que va! Com vols que sigui un virus?

MARTÍ

Que sí. Malena Warehouse! Mal-ena Ware-house. Mal- Ware-. Malware!

(pausa)

Malware vol dir software maliciós. Es un virus!

VÍCTOR

Els Macs no agafen virus. Vas ser tu qui m'ho va dir.

MARTÍ

Ja, però/

VÍCTOR

A més, per obrir un mail no passa res. Mira, hi ha un arxiu adjunt: "Love letter for you."

Tio, ets un Don Juan. Un Villarroel.

MARTÍ

Casanova.

VÍCTOR

Primer la Tecla, ara la Malena Warehouse. I sembla que va en sèrio.

MARTÍ

La Tecla?

VÍCTOR

No, la Malena. "Love letter for you." L'obro?

MARTÍ

No! Tu no escoltes o què? Malena Warehouse és un software maliciós!

VÍCTOR

"Descargar archivo." Mira, no l'obro. El descarrego i tu fas el que vulguis.

(li passa l'ordinador)

Però fes-ho ja, que he quedat amb una amiga per fer un Skype... irinyes. No, un Skype.

Les caipirinyes les farem un altre dia.

MARTÍ

No el trobo.

VÍCTOR

Què?

MARTÍ

No trobo l'arxiu. On l'has deixat?

VÍCTOR

Ha de ser a Descartes.

MARTÍ

No, no és a Descargas. Segur que l'has descarregat?

VÍCTOR

És clar que l'he descarregat. Tu ho has vist.

MARTÍ

Doncs no/

VÍCTOR

Si vols el torno a baixar.

VÍCTOR intenta recuperar l'ordinador, però MARTÍ tanca el portàtil, pessigant-li un dit.

VÍCTOR

Ah!

MARTÍ

No. No facis res. Ja n'has fet prou.

VÍCTOR

(mirant-se el dit)

Però l'Skype...

VÍCTOR s'endú el dit a la boca.

MARTÍ

Que li donin pel cul al puto Skype dels collons. Hòstia. Joder.

VÍCTOR es treu el dit de la boca. S'ha fet sang.

Els llums fan pampallugues. VÍCTOR fa un gest de "ja t'ho vaig dir".

APAGADA.

Escena 11

TECLA és asseguda al sofà. MARTÍ està buscant alguna cosa sota els coixins.

TECLA

I vius sol?

MARTÍ

No.

TECLA

No?

MARTÍ

Et pots aixecar?

TECLA

Eh? Oh, sí.

TECLA es posa dempeus. MARTÍ aixeca el coixí de sota.

TECLA

I amb qui...?

MARTÍ

Amb qui...?

TECLA

Amb qui vius? Per curiositat.

MARTÍ

Amb el meu cosí.

TECLA

(alleujada)

Ah!

MARTÍ

No el trobo.

TECLA

El teu cosí?

MARTÍ

Sí, el meu cosí.

TECLA

L'has trucat?

MARTÍ

A qui?

TECLA

Al teu cosí.

MARTÍ

Per què havia de voler trucar al meu cosí?

TECLA

Per trobar-lo.

MARTÍ

Eh? Ah! No, no, el que no trobo és el meu ordinador. Havia de ser aquí. Sempre és aquí.

TECLA

És un portàtil?

MARTÍ

Sí.

TECLA

Potser és en un altre lloc.

MARTÍ

És clar que és en un altre lloc. Si no fos en un altre lloc, seria aquí.

TECLA

No recordes on el vas deixar l'últim cop?

MARTÍ

Sí, el vaig deixar aquí.

(pausa)

Se l'ha d'haver endut el meu cosí.

TECLA

El teu cosí?

MARTÍ

Sí.

TECLA

El necessites?

MARTÍ

No. La veritat és que no. Puc pagar el lloguer tot sol.

TECLA

No, el portàtil. El necessites?

MARTÍ

El portàtil? És clar que el necessito! Per això t'he fet venir.

Pausa.

TECLA

M'has fet venir per mirar un portàtil?

MARTÍ

Sí, ja t'ho vaig dir. Té un virus.

TECLA

Un portàtil?

MARTÍ

Sí, un portàtil.

TECLA

Un portàtil. Saps què vol dir la paraula *portàtil*?

MARTÍ

Sí, és clar. Un ordinador que/

TECLA

Que es pot portar. Per això és diu portàtil! Un portàtil és un ordinador, o qualsevol cosa, no cal que sigui un ordinador, que es pot portar d'un lloc a un altre. Per exemple, a l'agència. Es pot portar a l'agència perquè la Tecla, la informàtica, no hagi de desplaçar-se a casa teva.

MARTÍ

Bé, no és tan fàcil.

TECLA

No?

MARTÍ

No, sembla fàcil però no ho és. El meu cosí no el deixa anar. Ni per anar a cagar, el deixa anar.

Se sent la cisterna del vàter.

Silenci.

Entra VÍCTOR amb el portàtil. El segueix una NOIA. Ningú es fixa en ella, com si fos invisible.

MARTÍ

El meu cosí.

VÍCTOR

Víctor.

TECLA

Tecla.

VÍCTOR

Tecla?

TECLA

Tecla.

VÍCTOR

Tecla. Et dius Tecla?

TECLA

Sí.

VÍCTOR

Tecla de nom?

TECLA

Sí.

VÍCTOR

Hòstia, Tecla. La Tecla de la feina. La informàtica. El Martí me n'ha parlat molt, de tu.

TECLA

De debò?

VÍCTOR

No, en realitat no.

MARTÍ

La Tecla ha vingut a arreglar l'ordinador.

VÍCTOR

A l'ordinador no li passa res.

MARTÍ

Sí, té un virus.

VÍCTOR

L'ordinador no té cap virus.

TECLA

Ja ho deia jo.

MARTÍ

Què deies?

TECLA

Que l'ordinador no té cap virus.

MARTÍ

Com ho saps, si encara no l'has vist?

TECLA

És un Mac. Els Macs no tenen virus.

MARTÍ

No?

TECLA

No.

VÍCTOR

(a *MARTÍ*)

Ho veus?

MARTÍ

Llavors per què has vingut?

TECLA

Perquè... perquè m'ho has demanat.

Silenci. TECLA i MARTÍ se sostenen la mirada.

VÍCTOR

Tecla, ja que hi ets... Hi ha alguna manera de poder escoltar l'Spotify sense anuncis?

Alguna cosa en plan piratilla, ja saps.

MARTÍ

(a *VÍCTOR*)

Ves-te'n.

VÍCTOR

Què?

MARTÍ

Sisplau.

VÍCTOR

Vale, vale. Jo només deia que... Bé, bé, ja me'n vaig. Ja me'n vaig.

VÍCTOR fa per sortir. MARTÍ li pren l'ordinador. VÍCTOR s'arronsa d'espatlles i surt. La NOIA surt darrere seu.

MARTÍ

Et puc pagar.

TECLA

Perdona?

MARTÍ

(agafa la cartera)

Quant vols?

TECLA

No...

MARTÍ

(oferint-li un bitllet)

Vint euros?

TECLA sembla a punt de plorar.

MARTÍ

Quaranta?

TECLA comença a plorar.

MARTÍ

Estàs bé?

TECLA li fa un petó a la boca. El fa caure al sofà. No el deixa anar.

MARTÍ

(traient-se-la de sobre)

Què fas?!

TECLA

Què...?

MARTÍ

Per què...?

TECLA

Tu m'ho has demanat.

MARTÍ

Jo no t'he demanat que... que... que... que no!

TECLA

M'has demanat que vinguis a arreglar-te l'ordinador. O no m'ho has demanat?

MARTÍ

Sí, t'ho he demanat. Però no veig què/

TECLA

Si el teu ordinador tingués un problema, hauries trucat un amic teu.

MARTÍ

Quin amic?

TECLA

Un amic informàtic. Tothom té un amic informàtic.

MARTÍ

Jo no...

TECLA

No tens cap amic informàtic?

MARTÍ

Sí, però tots treballen amb PC. Cap d'ells sap com funciona un Mac.

TECLA

Ja.

(pausa)

Llavors m'has fet venir perquè t'arregli l'ordinador.

Pausa.

TECLA se'n du les mans a la cara i torna a plorar. MARTÍ no sap si consolar-la. Finalment es decideix i li passa un braç per l'espatlla.

FOSC.

Escena 12

Al sofà, en la mateixa posició, VÍCTOR li passa a SANDRA un braç per l'espatlla. La comença a acariciar. L'escena és observada per la NOIA.

De sobte, VÍCTOR la veu i enretira el braç.

SANDRA

Estàs bé?

VÍCTOR

(a la NOIA)

I love you.

SANDRA

Perdona. Què has dit?

VÍCTOR

I love you.

SANDRA

Ah.

VÍCTOR

I love you.

SANDRA

No vas una mica ràpid?

VÍCTOR

Ho sento. No sé què/

SANDRA

No passa res.

VÍCTOR

I love you.

Pausa.

SANDRA

No m'ho saps dir en cap altre idioma?

VÍCTOR

I love you.

SANDRA

Je t'aime. Ti amo. Ich liebe dich. A-ba-ni-bi o-bo-he-bev.

VÍCTOR

Perdona, jo no... I love you. I love you. I love you. I love you. I love you. I love you. I love you. I love you. I love you. I love you. I love you. I love you. I love you.

APAGADA.

Escena 13 (tot seguit)

A les fosques.

SANDRA

¿Què/

VÍCTOR

Una apagada.

SANDRA

No/

VÍCTOR

Sí, ha estat una apagada.

SANDRA

Ja, però jo... mmmm...

Torna la llum.

VÍCTOR i SANDRA continuen al sofà. S'estan petonejant mig despullats. La NOIA observa l'escena dempeus.

SANDRA se'n du un ensurt en veure-la... o això sembla: en realitat només ha vist a MARTÍ, que acaba d'entrar i ara s'atura just al darrere de la NOIA (a qui no veu).

SANDRA s'intenta separar de VÍCTOR, que no l'hi posa fàcil.

SANDRA

Ha tornat.

VÍCTOR

Ja ho sé. Deu haver estat una baixada de tensió.

VÍCTOR torna a petonejar a SANDRA.

SANDRA

(entre petons)

No... El Mar/ El Mar/

VÍCTOR

El mar?

SANDRA

... tí. Ha tornat.

VÍCTOR acaba desxifrant el missatge. Por a poc es gira cap a la NOIA i MARTÍ, que continua darrere d'ella.

VÍCTOR

No, no és el...

Quan és a punt de dir "Martí", la NOIA es fa ràpidament a un costat. VÍCTOR veu a MARTÍ.

VÍCTOR

No és el que sembla.

SANDRA

Sí, que ho és.

VÍCTOR

T'ho podem explicar.

SANDRA

No. No podem.

VÍCTOR

Té raó. No podem.

Silenci.

MARTÍ

Volies que fóssim amics. Però això no se li fa a un amic.

VÍCTOR

L'hi estàs dient a ella o a mi?

MARTÍ

Enrotllar-te amb el meu cosí a la meva esquena...

VÍCTOR

(per SANDRA)

Ah, a ella.

SANDRA

Jo no/

MARTÍ

M'ho vas dir. No m'ho neguis. Vas dir: "Vull que siguem amics." M'ho vas dir. O no m'ho vas dir?

SANDRA

Sí, t'ho vaig dir. I també et vaig dir que era lesbiana.

MARTÍ

I? Què vols dir?

SANDRA

Vull dir que no t'has de prendre al peu de la lletra tot el que et digui.

Pausa.

MARTÍ

Llavors, no som amics?

SANDRA

Com tu vulguis. Però si som amics tu no et podràs enrotllar amb cap de les meves ex.

MARTÍ

Les teves...?

SANDRA

Feia broma.

VÍCTOR

(a MARTÍ)

Tampoc no et podràs enrotllar amb cap dels seus ex.

(pausa)

Ni amb tu mateix.

(sacseja la mà, simulant una palla)

També feia broma.

(pausa)

No, no cal que rigueu.

Silenci. La NOIA es torna a col·locar davant de MARTÍ.

VÍCTOR s'aixeca. S'acosta a la NOIA. Se'n du les mans a la cara.

VÍCTOR

Ai...

MARTÍ

Ai?

VÍCTOR

Ai...

MARTÍ

I ara què et passa?

VÍCTOR

Ai...

SANDRA

Martí, què... què tens?

VÍCTOR

Ai...

(enretirant les mans de la cara)

I love you.

VÍCTOR és a punt de fer-li un petó a la NOIA, però ella s'enretira en l'últim moment i l'hi acaba fent a MARTÍ. A la boca.

MARTÍ

(desempallegant-se de VÍCTOR)

Es pot saber què collons fas?!!!

FOSC.

Escena 14

Al sofà. VÍCTOR té la cara darrere d'un dossier obert. El té massa a prop per estar-lo llegint. La NOIA està asseguda al seu costat.

Entra MARTÍ.

MARTÍ

Víctor, has vist un...?

(veu el dossier)

... dossier.

Pausa. VÍCTOR continua amb la cara enganxada al dossier.

MARTÍ

No sabia que t'interessessin els estudis de mercat del sector del menjar per a gossos.

(pausa)

Me'l tornes?

(pausa)

Sisplau. Tinc una reunió d'aquí a vint minuts i no...

(ensumant)

A què fa olor?

VÍCTOR no respon. MARTÍ li pren el dossier. Se'l queda mirant, sense entendre res.

MARTÍ

Però què...? El meu dossier!!! Què li has fet al meu dossier?!!!

MARTÍ comença a passar les pàgines del dossier: totes estan en blanc, com si estiguessin cobertes per...

MARTÍ

Típex!!!

VÍCTOR esclafeix a riure.

MARTÍ

Has cobert tot el dossier amb típex!!!

VÍCTOR no para de riure.

MARTÍ

Tio, tu... tu... tu no estàs bé. De debò que no... no... no ho entenc.

VÍCTOR

(rient)

Jo tampoc!

MARTÍ

Tu tampoc...?

VÍCTOR

(rient)

Tampoc ho entenc.

MARTÍ

No fa gràcia.

VÍCTOR

(rient)

Ja ho sé! No en fa gens ni mica, de gràcia!

MARTÍ

Estàs malalt.

De sobte, VÍCTOR deixa de riure.

VÍCTOR

(seriós)

Un moment.

MARTÍ

Què...?

VÍCTOR s'aixeca i li pren el dossier.

VÍCTOR

M'he deixat la portada.

VÍCTOR agafa un potet de tipex. L'obre.

MARTÍ l'hi pren. La NOIA li passa un altre potet.

VÍCTOR

(rient)

En tinc més.

VÍCTOR està a punt d'emblanquir la portada, però MARTÍ agafa el dossier.

Se sostenen la mirada. Durant uns segons ningú no diu res.

VÍCTOR

I love you.

MARTÍ

Estàs molt malalt.

MARTÍ se'n va.

VÍCTOR es queda rebotcant-se pel sofà, sense parar de riure.

FOSC.

Escena 15

MARTÍ és al sofà, amb l'ordinador. Parla pel mòbil.

MARTÍ

Tecla, no t'ho demanaria si no fos important. Sisplau, pots venir...? A Tarragona? No, tu no ets a Tarragona. Ho sé perquè acabes de fer un check in al bar que hi ha al costat de casa... Quina casualitat, no? Serà només un moment... No t'entretindré gaire. Si vols, pots venir amb el... la... amb qui estiguis... Que no estàs amb ningú? Ah... T'han deixat plantada?... No, no, no ho volia dir això! Sisplau, Tecla.

(es mira la pantalla del mòbil)

Merda.

(pausa)

Joder!

Entra TECLA.

TECLA

Tenies raó. M'han deixat plantada.

MARTÍ

Què hi fas, aquí?

TECLA

M'has demanat que vingues.

(pausa)

M'he trobat el teu cosí a l'escala.

MARTÍ

El meu...? Vale, seré ràpid. El virus s'ha reproduït.

TECLA

Quin virus?

MARTÍ

El virus. El del meu ordinador.

TECLA

Ja.

MARTÍ

T'ho dic de debò.

Es miren en silenci, com si MARTÍ intentés convèncer-la per telepatia.

TECLA

A veure.

(agafant l'ordinador)

On s'ha reproduït? Al disc dur?

MARTÍ

No.

TECLA

A un altre ordinador?

MARTÍ

El virus... Ja sé que sona estrany, però... el virus s'ha reproduït en el Víctor.

TECLA

Tens un ordinador que es diu Víctor? El meu portàtil es diu Josep Maria.

MARTÍ

El Víctor és el meu cosí. Te'l vaig presentar l'altre dia. Te l'acabes de trobar a l'escala.

Pausa.

TECLA

No t'entenc. De veritat que no t'entenc.

MARTÍ

...

TECLA

No entenc per què jugues amb mi. Ho fas per diversió? Et resulta divertit fotre-te'n de mi, dels meus sentiments?

MARTÍ

No, Tecla...

TECLA

Perquè si això et diverteix, no sé què hi fas, que no rius. Va, riu! No t'estiguis de riure. No esperis a que me'n vagi. Aprofita i riu! Vull veure't riure. Vull veure com te'n rius a la meva cara. Va, home.

MARTÍ

Tecla, t'equivoques. No... no és cap broma. El meu cosí es comporta d'una manera molt estranya... i és un virus. Ha de ser un virus.

TECLA

Ha anat al metge?

MARTÍ

Té un virus informàtic.

TECLA

Martí, les persones no tenen virus informàtics. Si en tinguessin no es dirien virus informàtics.

MARTÍ

Sisplau, Tecla. Dóna-li un cop d'ull. Només et demano això.

TECLA

Li he de donar un cop d'ull a l'ordinador o al teu cosí?

MARTÍ

Al meu/

Entra VÍCTOR, seguit de la NOIA.

VÍCTOR

Em vols donar un cop d'ull?

MARTÍ

No...

VÍCTOR fa per agafar l'ordinador. MARTÍ no li'n deixa.

VÍCTOR

L'estàs fent servir?

MARTÍ

Sí.

VÍCTOR

És només un moment. He de mirar el correu.

MARTÍ

No!!

VÍCTOR

Saps que te'l puc prendre per la força.

(a *TECLA*)

Perquè és un nyicris. Jo, en canvi, faig peses tot els dies. Has vist quins bíceps?

(*li ensenya els bíceps*)

Té, no volies donar-hi un cop d'ull?

(*riu*)

És broma! No li puc prendre l'ordinador al meu cosí.

TECLA

Jo me'n vaig.

MARTÍ

Mira't l'ordinador un moment.

VÍCTOR

Trigaràs molt? És que he de mirar el correu. Només serà un moment.

TECLA

M'estan esperant. Al bar. Si no hi sóc en un minut em trucaran. Els he dit que si no responia truquessin a la policia.

La NOIA xiuxiueja una cosa a l'oïda de VÍCTOR.

VÍCTOR

(a *TECLA*)

No ho faran.

TECLA

Sí que ho faran.

VÍCTOR

No, no ho faran perquè al bar no t'espera ningú.

TECLA

Com... com ho saps?

VÍCTOR

Perquè...

(*a la NOIA, que s'ha posat entre VÍCTOR i TECLA*)

I love you.

TECLA

Eh?

VÍCTOR

I love you.

MARTÍ
És el virus!

VÍCTOR
I love you.

MARTÍ
El virus I Love You!

TECLA
Això és una broma?

MARTÍ
No/

VÍCTOR
I love you.

TECLA
Això és una broma. Tot forma part de la mateixa broma.

MARTÍ
No és cap broma, Tecla.

TECLA
I tant que ho és. Una broma de merda, sense cap mena de gràcia i feta amb el cul. Perquè com a mínim us ho podíeu haver currat una mica, no et sembla?
(assenyala involuntàriament a la NOIA)
Com a mínim us podíeu haver inventat un virus nou, i no un/

VÍCTOR
I love you.

TECLA
I Love You! No fotem. L'I Love You és un virus de l'any de la picor.

La NOIA es fa l'ofesa.

MARTÍ
Potser el virus ha mutat.

VÍCTOR
I Love You.

TECLA se'n va.

MARTÍ
Mira què has fet.

VÍCTOR
I Love You.

FOSC.

Escena 16

MARTÍ i LEO.

LEO
I Love You.

MARTÍ
I Love You. És un virus.

LEO
Un virus.

MARTÍ
Un virus.

LEO
Un virus d'àtoms.

MARTÍ
No... no és un virus atòmic.

LEO
Sí, és un virus d'àtoms. Un virus digital, de bits, que s'ha transformat en àtoms. Com un document imprès. És el mateix que un document imprès.

MARTÍ
Vols dir?

LEO
Sí, és el mateix. El virus ha passat de ser un codi binari, un conjunt d'uns i zeros, a ser un conjunt de molècules. Un virus atòmic, com tu dius. Un virus que ha passat d'un PC al teu/

MARTÍ
Un Mac.

LEO
Què?

MARTÍ
És un Mac. L'ordinador no és un PC, és un Mac.

LEO
Em pensava que els Macs no tenien virus.

MARTÍ

Jo també.

LEO

Però té sentit. Té molt de sentit. És clar... Que fills de puta!

MARTÍ

Qui?

LEO

Qui què?

MARTÍ

Que qui... qui són els fills de puta.

LEO

Els fills de puta. Els fills de puta que han creat el virus. Els fills de puta que han infectat el teu ordinador, i el teu cosí. I perdona el llenguatge, però és que no puc amb els fills de puta.

MARTÍ

Ja.

LEO

És que s'ha de ser molt fill de puta per infectar un Mac. Perquè ho han fet a consciència. Com que els Macs estan menys exposats als virus convencionals, els seus usuaris s'han relaxat. Sí, sí, us heu relaxat. Ho has de reconèixer. Quan va ser l'últim cop que vas instal·lar un antivirus?

MARTÍ

Jo? Mai.

LEO

Ho veus? T'has relaxat. I com tu, molts usuaris de Macs. Sou el... com es diu, *el eslabón*...

MARTÍ

Baula.

LEO

Baula. Sou la baula... la baula més feble. I un sistema és tan feble com la seva baula més feble. Ho vaig llegir... On ho vaig llegir?

MARTÍ

A la Wikipedia?

LEO

La Wikipedia!

MARTÍ

Sí, la Wikipedia.

LEO

No, no ho vaig llegir a la Wikipedia.

MARTÍ

Ah.

LEO

Però m'has donat una idea. On és?

MARTÍ

Qui?

LEO

Qui no. Què. La Wikipedia. On és?

MARTÍ

A Internet, no?

LEO

No, la meva Wikipedia. Us la vaig deixar l'altre dia.

MARTÍ

Sí?

LEO

Sí, vaig portar unes caixes.

MARTÍ

Ah, les caixes! Sí, són allà.

LEO surt.

MARTÍ

T'ajudo?

LEO entra, arrossegant una caixa. Té la cara desencaixada.

MARTÍ

Què...?

(mirant l'interior de la caixa)

Merda.

LEO fica les mans a la caixa. Treu un munt de trossos de paper. Els llença. En treu més. Els torna a llençar. Recull un altre tros. El llegeix.

LEO

(llegint)

“Epidemia de la risa de Tanganica.”

(plorant)

“La epidemia de risa començó el 30 de enero de 1962 en una escuela misionera para niñas en Kashasha. La risa començó con tres muchachas y se expandió caprichosamente por toda la escuela (...). Los síntomas en los afectados duraron entre unas pocas horas a 16 días (...). La escuela se vio obligada a cerrar el 18 de marzo de 1962. Luego que la escuela cerrara y que las alumnas fueran enviadas a sus casas, la epidemia se extendió a Nshamba, un pueblo que hospedaba a varias de las chicas.”

(pausa)

“En total cerraron 14 escuelas y mil personas se vieron afectadas.”

LEO es moca.

FOSC.

Escena 17

TECLA és amb el portàtil. MARTÍ l'observa nerviós.

MARTÍ

Potser... potser no hauries d'estar fent això.

TECLA

Tens raó. No hauria d'estar fent això. No hauria d'estar buscant un virus imaginari en el teu ordinador, però... ves per on, ho estic fent. I saps per què ho estic fent? Perquè m'ho has demanat. M'ho has demanat tu. I m'ho has demanat trenta-quatre vegades en les últimes dotze hores. Però si ara dius que no ho hauria de fer, doncs no ho faré. No cal que m'ho repeteixis trenta-quatre vegades. Ara mateix deixo de buscar el teu virus i me'n torno cap a casa.

TECLA tanca l'ordinador.

MARTÍ

No...

TECLA

Sí.

TECLA s'aixeca.

MARTÍ

Sisplau, Tecla.

TECLA

Adéu.

MARTÍ

L'ordinador és perillós. Em preocupo per tu.

TECLA

Ja.

MARTÍ

No vull que t'infectis.

TECLA

No m'infectaré. Estic vacunada.

MARTÍ

De debò?

TECLA

No, és clar que no. Com vols que estigui vacunada?

(pausa)

De totes maneres, no he trobat cap virus.

MARTÍ

Has mirat bé?

TECLA

Sí, he mirat bé. Però això no vol dir res. Potser hi és i no l'he vist. Amb aquests virus nous mai se sap. Suposant que sigui un virus nou. I suposant que sigui un virus.

MARTÍ

Pots fer servir el mòbil.

TECLA

El mòbil. Què se suposa que he de fer amb el mòbil? Trucar el virus del teu ordinador? Li faig una perduda a veure si apareix? O li envio un WhatsApp? No, no, ja ho tinc! El puc desafiar a una partida d'Apalabrados.

MARTÍ

Estic parlant seriosament.

TECLA

Ah, sí? Doncs ja tocava.

MARTÍ

Pots buscar informació del virus a Internet.

TECLA

On? A Yahoo Respuestas?

MARTÍ

Havia pensat en la Wikipedia.

Entra LEO, abraçant un feix de papers trencats.

LEO

(plorant)

Wikipediaaaa!!!!

TECLA li fa a MARTÍ una pregunta silenciosa.

MARTÍ

El meu cosí li ha destrossat la Wikipedia.

TECLA

Ja.

(mirant el mòbil)

No hi ha Internet.

MARTÍ

Què?

TECLA

Ni wifi, ni 3G, ni 4G.

MARTÍ

(mirant el seu mòbil)

Doncs fa un moment sí que/

TECLA

Doncs ja no.

LEO

¡¡Es el Apagón!!

TECLA

El què?

LEO

És l'Apagón Digital!! Ja és aquí. L'Apagón Digital ja ha arribat!

TECLA

(a MARTÍ)

De què està parlant?

LEO

Internet!!! Internet ha mort!!!

FOSC.

Escena 18

De nit, mig a les fosques. VÍCTOR és al sofà, la seva cara il·luminada per la pantalla del portàtil. La NOIA seu al costat.

VÍCTOR

Cucut.

(pausa)

Cucut.

(pausa)

Cucut.

(pausa)

Cucut.

(pausa)

Cucut.

VÍCTOR fica la mà a una llauna. N'agafa part del contingut i se l'endú a la boca.

MARTÍ (FORA)

Aaaaaah!!!! Ah!!! Ah!!! Ah!!! Ah!!! Ah!!! Ah!!! Ah!!!

Entra MARTÍ, en calçotets i amb un llençol enredat als peus.

MARTÍ

Ah!!!

MARTÍ i VÍCTOR es miren. Silenci.

MARTÍ

Cucs!

VÍCTOR

Cucs?

MARTÍ

Cucs!!

VÍCTOR

Cucs?

MARTÍ

Cucs!!!

(assenyalant les habitacions)

Cucs. Cucs!! Cucs!!!

VÍCTOR li ensenya la llauna.

VÍCTOR

Cucs?

MARTÍ

(acostant-s'hi)

Cucs.

VÍCTOR

(oferint-li)

Cucs?

MARTÍ

Cucs!!!!

MARTÍ es fa enrere. S'entrebanca amb el llençol.

VÍCTOR buida el contingut de la llauna a la mà. Se l'emporta a la boca.

MARTÍ surt arrossegant-se per terra.

VÍCTOR

Cuc.

(pausa)

Cuc, cuc.

(pausa)

Cuc, cuc.

(pausa)

Cuc, cuc.

(pausa)

Cuc, cuc.

(pausa)

Cuc, cuc.

FOSC.

Escena 19

A les fosques. VÍCTOR, la NOIA, MARTÍ, LEO i TECLA. Hi ha cops. Crits. Més cops. Més crits.

VÍCTOR

Cuc!!! Cuc!!! Cuc!!! Cuc!!! Cuuuuc!!! Cuuummmmpfff!!! Mummpfff!!!

Mmmmpfff!!!

Escena 20

VÍCTOR es troba estès al sofà, emmordassat amb una tira de cinta americana i embotit en un sac de dormir. Sembla un cuc. Durant tota l'escena intentarà alliberar-se, sense èxit.

VÍCTOR

Mmmmpfff!!

La NOIA i TECLA estan assegudes a terra, envoltades d'un munt de trossos de paper escampats. Entra MARTÍ amb una de les caixes de la Wikipedia. La deixa a terra i s'hi ajup al costat de la NOIA. (MARTÍ i TECLA mantindran la següent conversa amb la NOIA enmig de tots dos.)

MARTÍ

(mirant la NOIA, sense veure-la)

Has trobat res?

TECLA

(mirant la NOIA, sense veure-la)

Sí. Un mugró.

(revisant els papers)

I un altre. I dues vulves. Tres penis. Un vibrador. Una manilla. Una mamella. Mitja natja.

Una parpella coberta de semen. I això, que no sé què cony és.

MARTÍ

(avergonyit)

Un bíceps.

TECLA

Un bíceps.

(somriu)

Això no és de la Wikipedia.

MARTÍ

No, ja.

Pausa.

TECLA

A mi també m'agrada el porno.

MARTÍ

Ah, sí?

TECLA

Sí, però jo sóc més de mirar-ho per Internet.

MARTÍ

Ja.

TECLA

Però ja no. Ja no puc mirar porno per Internet perquè ja no hi ha Internet. T'ho pots creure? Tant de temps escoltant que Internet és el futur, Internet és el futur... Vint anys escoltant aquesta cantarella. Internet és el futur. Internet és el futur. Doncs no, no és el futur. Internet és el passat.

MARTÍ

Potser torna.

TECLA

Potser no. Potser no torna. Hem estat durant vint anys amb tot el coneixement humà al nostre abast, i què hem fet? Hem mirat porno. Això és el que hem fet. Ens hem passat els darrers vint anys mirant porno. I vídeos de gatets.

MARTÍ

No, també/

TECLA

També hem mirat les fotos de les vacances de persones que ens importen una merda. I hem penjat fotos de les nostres vacances perquè les miressin persones a qui els importem una merda.

MARTÍ

Tu... tu no...

TECLA

Jo no?

MARTÍ

Tu no m'importes una merda.

TECLA

...

MARTÍ

Vull dir que sí, que sí que m'importes. M'importes.

TECLA

Gràcies.

(pausa)

Tu també m'importes. I tant de bo tornéssim a tenir Internet per poder veure les fotos de les teves vacances. I els vídeos de gatets.

(pausa)

I em sap molt de greu que el teu cosí t'hagi destrossat les revistes porno. Perquè no és just. No és just.

VÍCTOR

Mmmmpfff!!!

MARTÍ

Bé, tampoc n'hi ha per tant.

TECLA

No, no el defensis.

MARTÍ

No el defenso. Però ell tampoc no en té la culpa.

TECLA

Que no en té la culpa? Que no en té la culpa?!

MARTÍ

Bé, una mica. Va obrir aquell arxiu, i no ho hauria d'haver fet. Però d'aquí a... a infectar-se... No sé, penso que no es mereix tot el que li està passant.

VÍCTOR

(llastimosament)

Mmmpf.

TECLA

No, no s'ho mereix. I per això penso trobar l'antivirus.

MARTÍ

Així que em creus.

TECLA

És clar que et crec! Què vols que faci, sinó creure't? Internet ha desaparegut. En alguna cosa hauré de creure, no et sembla?

(pausa)

A més, necessito reinventar-me. Sóc informàtica. Una part molt important de la meva feina depèn d'Internet. Sense Internet, he de buscar noves sortides. Com la instal·lació d'antivirus atòmics.

MARTÍ

Antivirus.

TECLA

Atòmics.

Es miren. Compten fins a tres, en silenci: un, dos i tres. La NOIA s'aparta. TECLA i MARTÍ es fan un petó llarg.

LEO (FORA)

I Love You!!!! I Love You!!!!

MARTÍ i TECLA se separen. Es miren, inquiets.

LEO arriba corrents amb un grapat de trossos de paper.

LEO

(mirant la NOIA, sense veure-la)

I Love You, I Love You, I Love You, I Love You, I Love You!!!

(llegint dels papers)

“I Love You (o VBD/LoveLetter) es un gusano escrito en VBScript. En mayo del 2000 infectó aproximadamente 50 millones de computadores provocando pérdidas de más de 5.500 millones de dólares.”

(trionfal)

L’he trobat.

FOSC.

Escena 21

A les fosques. SANDRA crida.

Escena 22

VÍCTOR continua emmordassat al sofà. S’ha adormit. SANDRA i la NOIA estan assegudes al seu costat. SANDRA es troba trsbalsada.

MARTÍ i TECLA l’observen preocupats.

SANDRA

Estaven al portal. No em deixaven passar. Eren... Eren...

MARTÍ

Què eren?

SANDRA

Molts. Eren molts.

MARTÍ

Molts què?

SANDRA

No... No ho sé. Ionquis.

TECLA

No són ionquis.

(pausa)

Són community managers.

Entra LEO amb un got. L’hi dóna a SANDRA.

SANDRA
Gràcies.

SANDRA fa per beure, però és buit.

MARTÍ
Què és això?

LEO
Un got d'aigua.

MARTÍ
A veure. Per què havia de voler un got d'aigua sense aigua?

LEO
Em pensava que volíeu fer una ouija.
(*mira la NOIA, sense veure-la*)
No... no... no passa res. Ara el porto amb aigua.

LEO surt.

MARTÍ
(*a Tecla*)
Què té aquesta?

SANDRA
Estic bé, gràcies.

MARTÍ
No, em referia a/

SANDRA
(*mirant la NOIA, a qui no veu*)
Aaaaaah!!!!!!

SANDRA es posa dempeus, espantada.

SANDRA
Què... què... és això?

MARTÍ
Això? El Víctor.

SANDRA
Què li heu fet?!!

MARTÍ
(*a TECLA*)
L'hi expliques tu?

SANDRA

Ha estat ella?!

MARTÍ

No. Sí, bé, no. Hem estat/

SANDRA

No la defensis.

(a *TECLA*)

Què li has fet?

TECLA

Era necessari.

SANDRA

Te'l vols follar?

TECLA

Perdona?

SANDRA

No, no, no. Segur que ja ho has fet. Segur que ja te l'has follat.

MARTÍ

Sandra, calma't.

Arriba LEO amb el got d'aigua ple d'aigua. L'hi dona a SANDRA.

SANDRA fa per beure, però canvia d'opinió i buida el got sobre la cara de TECLA.

SANDRA

Gràcies. Ja estic millor.

TECLA

(en veu baixa)

La mato.

MARTÍ

Para, Sandra.

SANDRA

Ja he parat.

(assenyalant la *NOIA*)

Així que has portat a aquesta puta perquè es folli el teu cosí?

MARTÍ

No és... És informàtica.

SANDRA

Doncs li aniria millor si fos puta, ara que no hi ha Internet.

(a TECLA)

Carinyo, t'ho hauries de plantejar, de veritat. O potser vols acabar com els community managers aquests?

TECLA

La mato.

(pausa)

Atureu-me, que la mato.

MARTÍ i LEO es miren. Agafen a TECLA tímidament.

Poc a poc TECLA es va calmant. MARTÍ i LEO la deixen anar.

TECLA

La mato!

TECLA es llança a sobre de SANDRA, que s'hi torna. Rodolen per terra.

MARTÍ i LEO les separen.

Silenci.

LEO

Feu les paus.

SANDRA

Ella m'ha atacat a mi.

TECLA

Ella m'ha dit puta.

SANDRA

Perdona. Em pensava que ho eres.

TECLA

Doncs no ho sóc.

SANDRA

Ho sento.

MARTÍ

No ho és.

SANDRA

He dit que ho sento.

MARTÍ

I no es folla el meu cosí.

TECLA

No calia l'aclariment.

MARTÍ

Se'm folla a mi.

TECLA

Això tampoc no calia.

(a SANDRA)

El Víctor està malalt. Té un virus.

SANDRA

Un virus? I per això està emmordassat? Perquè té un virus?

TECLA

Informàtic. Té un virus informàtic.

SANDRA

Espera. ¿M'estàs/

TECLA

Un moment. Deixa que m'expliqui.

SANDRA

No m'has d'explicar res. Si té un virus l'ha de veure un metge.

TECLA

No, no funciona així.

SANDRA

I tant que funciona així. He estudiat Medicina. Sé de què parlo.

TECLA

Ets metge?

SANDRA

No, jo/

TECLA

No, metge no. Metgessa. Ets metgessa, tu? Ets metgessa i dius que l'ha de veure un metge? Però si tu ja l'has vist! L'acabes de veure. Ja l'ha vist un metge, o metgessa.

SANDRA

No sóc metgessa. Em falten tres assignatures per acabar la carrera.

TECLA

Ah, que no tens la carrera de Medicina? Llavors com saps que l'ha de veure un metge?

SANDRA

Perquè només em falten tres assignatures!

TECLA

Doncs a mi no em falta cap assignatura per acabar la carrera d'Informàtica. Així que, sisplau, no em diguis com s'ha de tractar un virus informàtic.

SANDRA

Però no té cap virus informàtic.

TECLA

A veure. Qui és la informàtica, aquí?

(més relaxada)

Internet, quan Internet encara existia, era un... com t'ho diria? Era un... un ecosistema. Saps què vol dir ecosistema, oi? És clar que ho saps. Ets de ciències. Segur que a la carrera de Medicina heu estudiat alguna assignatura troncal sobre els ecosistemes. Jo la vaig estudiar. Era un crèdit de lliure elecció. Internet, dic, era un ecosistema. I en aquest ecosistema hi vivien virus. Virus que naixien, creixien, es reproduïen. Era com un planeta. Un planeta de virus.

SANDRA

Ja, però/

TECLA

Però el planeta va desaparèixer. El planeta Internet va... va explotar. El planeta Internet va explotar com el planeta Krypton. Tots els virus van desaparèixer. Bé, tots no. Molts es van quedar als ordinadors. Però als ordinadors no es poden reproduir, perquè els ordinadors sense Internet són com carrerons sense sortida. Culs-de-sac. Atzucacs. Són una via morta en l'evolució vírica. No sé si m'explico.

(pausa)

Però hi va haver un virus que va anar més enllà. Un virus que va sobreviure a la destrucció del planeta Internet. Com Superman.

La NOIA estira un braç, com si fos SUPERMAN en ple vol.

SANDRA

Com Superman?

TECLA

Com el bebè Superman, que va marxar de Krypton abans que explotés i va arribar a la Terra. Doncs el virus ha fet el mateix: ha marxat del planeta Internet i ha arribat al planeta Víctor.

SANDRA

El planeta Víctor.

TECLA

El teu nòvio és el nou ecosistema del virus.

(pausa)

Ho entens ara?

SANDRA

No...

LEO

No...

TECLA

No?

SANDRA

No...

LEO

No...

(per la SANDRA)

No és lesbiana?

FOSC.

Escena 23

VÍCTOR ha despertat. Es retorça a dins del sac. La NOIA està dreta al seu costat.

TECLA està asseguda a terra, envoltada de papers de la Wikipedia enganxats amb cel·lo. Els estudia obsessivament. De tant en tant hi fa alguna anotació.

MARTÍ se li acosta per darrere.

MARTÍ

Tecla.

TECLA

I Love You.

MARTÍ l'abraça, però ella continua pendent dels papers.

TECLA

I Love You. I Love You. I Love You. I Love You. I Love You.

MARTÍ

Jo també. Jo també. Jo també. Jo també.

TECLA mira a MARTÍ per primer cop.

TECLA
Tu també què?

MARTÍ
Jo també... Res. No res.

TECLA
(tornant als papers)
I Love You.

MARTÍ surt.

TECLA
I Love You. I Love You. I Love You. I Love You. I Love You.

Silenci.

TECLA acaba de trobar alguna cosa. Comença a escriure a tota velocitat, molt excitada.

TECLA
I Love You!!! I Love You!!! I Love You!!! I Love You!!!

FOSC.

Escena 24

VÍCTOR està estès al terra, convulsionant-se com un cuc epilèptic. SANDRA, VÍCTOR i LEO l'observen inquiets. La NOIA també l'observa.

SANDRA
No puc mirar.

MARTÍ
Has de ser forta.

Arriba TECLA amb un feix de fulls.

TECLA
(a MARTÍ)
Treu-li la mordassa.

MARTÍ
És... és necessari?

SANDRA

(burleta)

Has de ser fort.

TECLA

No, no cal.

MARTÍ

No cal que l'hi tregui?

TECLA

No cal que siguis fort.

(pausa)

Sisplau. És l'únic que et demano.

MARTÍ s'acosta a VÍCTOR. És a punt de treure-li la mordassa, però SANDRA se li avança i arrenca la cinta americana de cop.

VÍCTOR

Aaaaaaaai!!!!!!

SANDRA

Ho sento. Ho sento. Ho sento.

(als altres)

No podem fer-li això.

VÍCTOR

Ai!!! Ai!!!

SANDRA

L'ha de veure un metge!

TECLA

Quan t'acabis la carrera en parlem, d'acord?

VÍCTOR

Ai!!! Ai!!! Ai!!!

SANDRA

(a VÍCTOR)

Ho sento. Ho sento.

MARTÍ

(a TECLA)

La Sandra treballa en un centre de teràpies alternatives.

SANDRA

I ara per què li expliques això, tu?!

VÍCTOR

Ai!!! Ai!!! Ai!!! Ai!!!

SANDRA

No és un “centre de teràpies alternatives”. És un herbolari.

(a **TECLA**)

El porten els meus pares.

VÍCTOR

(*simultàniament*)

Ai!!! Ai!!! Ai!!! Ai!!!

TECLA

Així que estudies Medicina i fas teràpies amb flors de Bach. Perdona que t’ho digui, eh, però... ets una mica *chaquetera*, no?

SANDRA

Les flors de Bach són un placebo tan eficaç com qualsevol altre!!!

Silenci.

Tots es giren cap a VÍCTOR, que ja no crida.

VÍCTOR

Ai!!! Ai!!! I love you!!!

SANDRA

Jo també t’estimo.

SANDRA és a punt de fer-li un petó, però VÍCTOR li escup a la cara. Riu com un boig.

MARTÍ abraça a SANDRA, que plora.

TECLA

Comencem?

VÍCTOR

I love you!!!

SANDRA se separa de MARTÍ. S’eixuga les llàgrimes i el nas amb un mocador.

LEO

(*pel feix de fulls*)

És això?

TECLA

Eh?

LEO

És l'antivirus?

TECLA

Sí. Bé, no. És el codi font de l'antivirus.

SANDRA ja no plora. El mocador és ple de sang.

MARTÍ

Vols dir que servirà?

TECLA

Espero que sí.

MARTÍ

No entenc com/

TECLA

No ho has d'entendre. M'has de deixar fer a mi i punt.

VÍCTOR

I love you!!!!

TECLA

Calla, pesat!

SANDRA s'encén un cigarret electrònic.

TECLA

(a MARTÍ)

Si el teu cosí fos un ordinador, seria molt més fàcil. Només hauria de ficar-li un CD.

VÍCTOR i la NOIA riuen.

VÍCTOR

Un CD, diu!!! Un CD!!!!!!

TECLA

Però el virus ha mutat i ara és atòmic, i se l'ha de combatre amb altres armes. És l'única manera.

(pausa)

Subjecteu-lo.

MARTÍ

No escaparà.

TECLA

Subjecteu-lo. Ara.

MARTÍ i LEO subjecten a VÍCTOR.

TECLA

Doctora Sandra, tu també podries/

SANDRA

(encara afectada)

No. No puc.

MARTÍ

Deixa-ho, Sandra. No cal.

(pausa)

No cal que miris.

SANDRA li pren la paraula. S'allunya per fumar vapors electrònics d'esquena a l'acció, però de tant en tant no podrà evitar donar-hi un cop d'ull.

TECLA

(a VÍCTOR)

Ara tastaràs el sabor de la kriptonita.

(llegint dels seus papers)

“Zero, zero, zero, u, u, u, zero, zero, u, u, u, zero/”

LEO

Això és codi binari!

TECLA

No fotis.

LEO

És un virus atòmic. No es pot combatre amb codi binari.

TECLA

Que ets informàtica, tu?

LEO

No, però/

TECLA

Tu també has estudiat Medicina?

LEO

No.

TECLA

Que potser saps una manera millor de fer-ho? Llavors deixa'm seguir.

(tornant a llegir)

“Zero, zero, zero, u, u, u, zero, zero, u, u, u, u, u, zero, u, u, u, u, u, zero, zero, u, zero, u, zero...”

VÍCTOR

Aaaaaaagh!!!

La NOIA s'asseu a sobre de VÍCTOR i el sacseja amb frenesí. MARTÍ i LEO han de fer un gran esforç per subjectar-lo.

TECLA

"... u, u, u, zero, u, zero, zero, u, u, u, zero, zero, zero..."

VÍCTOR

Aaaaaaagh!!!!

VÍCTOR sembla un ballari de break dance posseït pel dimoni.

MARTÍ

Sandra!!

SANDRA llença el cigarret electrònic al terra, el trepitja (com per apagar-lo) i corre a ajudar a MARTÍ i LEO.

TECLA

"... zero, zero, zero, zero, zero, zero, zero, zero, u, u, zero, zero, u, zero, zero, zero, zero, u, u, u..."

VÍCTOR

Uh!!! Uh!!! Uh!!!

TECLA

"... zero, zero, u, zero, u, zero, u, zero, u, zero, u..."

VÍCTOR

Uuuuuuuuuuh!!!!!!!

TECLA

"... u, zero, u, u, u, u, zero, u, zero."

De sobte, VÍCTOR es calma. Sembla que s'hagi adormit.

MARTÍ

Ja?

Silenci.

VÍCTOR obre els ulls. Mira a la NOIA.

VÍCTOR

I love you!!!!

TECLA

“Zero, zero, zero, u, zero, u, u, u, zero, u, u, u, u...”

La NOIA li diu alguna cosa a VÍCTOR.

VÍCTOR

Troià?

(torna a escoltar la NOIA)

Troià. Troià-troià-troià-troià-troià-troià...

TECLA

“... zero, zero, u, zero, u, zero...”

VÍCTOR

Troià-troià-troià-troià-troià-troià-troià...

MARTÍ

Truja? T'està dient truja?

TECLA

Troià! Està dient troià. Troyano.

MARTÍ

I què vol dir?

LEO

És un tipus de virus. “El término *troyano* viene de la historia del caballo de Troya, mencionado en la *Odisea* de Homero.”

TECLA

Calla, sisplau! Sembla que ja ha reconegut el virus.

VÍCTOR

Troià-troià-troià-troià-troià...

MARTÍ

I això és bo o dolent?

TECLA

Sisplau, m'esteu distraient.

(mira els papers)

Merda, m'he perdut. Merda! Merda! Merda! Ara hauré de començar de nou.

LEO

(a MARTÍ)

Ya te vale.

MARTÍ

Ya te vale a ti.

VÍCTOR
Aaaaaagh!!!!

TECLA
“Zero, zero, zero, u, u, u, zero, zero, u, u, u, u, u, zero, u, u, u, u, zero, zero, u, zero, u, zero...”

VÍCTOR
Aaaaaagh!!!

Com al començament de l’“exorcisme”, la NOIA sacseja VÍCTOR frenèticament. MARTÍ, LEO i SANDRA el subjecten com poden.

TECLA
“... u, u, u, zero, u, zero, zero, u, u, u, zero, zero, zero...”

VÍCTOR
Aaaaaaagh!!!!

TECLA
“... zero, zero, zero, zero, zero, zero, zero, zero, u, u, zero, zero, u, zero, zero, zero, zero u, u, u...”

VÍCTOR
Uh!!! Uh!!! Uh!!!

TECLA
“... zero, zero, u, zero, u, zero, u, zero, u, zero, u...”

VÍCTOR
(orgàstic)
Uuuuuuuuuuh!!!!!!!

TECLA
“... u, zero, u, u, u, u, zero, u, zero.”

De sobte, VÍCTOR es calma. Sembla que s’hagi adormit. La NOIA s’allunya lentament i és a punt de sortir quan...

VÍCTOR obre els ulls.

VÍCTOR
I love you!!!!

La NOIA torna a asseure’s al damunt de VÍCTOR.

TECLA
“Zero, zero, zero, u, zero, u, u, zero, u, u, u, u...”

VÍCTOR

Troià-troià-troià-troià-troià-troià...

TECLA

“... zero, zero, u, zero, u, zero...”

VÍCTOR

Troià-troià-troià-troià-troià-troià...

Pausa.

TECLA

“U!”

VÍCTOR es queda adormit de forma fulminant.

MARTÍ

Falta molt?

TECLA

Ja està. He arribat al final del codi.

Silenci. La NOIA surt.

FOSC.

Escena 25

A les fosques.

VÍCTOR

Aaaaaah!!!

Entra SANDRA amb una llanterna. Il·lumina VÍCTOR, que està assegut al sofà, amb l'ordinador.

SANDRA seu al seu costat.

SANDRA

Estàs bé?

VÍCTOR

No. No estic bé. Se m'ha acabat la bateria en meitat d'una partida.

SANDRA

Vull dir si estàs bé.

Pausa.

VÍCTOR

Sí.

SANDRA

Bé del tot?

VÍCTOR

Sí. Del tot.

SANDRA

Ja no tens...? ¿Ja no tens la sensació aquesta de mareig, de que se te'n va el cap, com si de sobte el cap deixés de ser teu i tu només fossis un ocupa, un ocupa del teu cap, del teu cervell, del teu propi cervell, però que ja no és teu, perquè ara ets un desnonat del cervell, del cervell i del cos, perquè les articulacions tampoc no et responen, ni la teva llengua, i de sobte sembla com si algú altre s'hagués apropiat de tot el teu cos, i és una putada però de seguida se't passa, continues sense poder controlar el teu cos però ja deixa de tenir importància, perquè el teu cervell diu que no és important, que millor així, que és molt millor si algú altre se'n fa càrrec, se'n fa càrrec de tot, i aleshores tot se te'n fot?

(pausa)

Ja no t'ha tornat a passar?

VÍCTOR

No, ja no.

(pausa)

I tu com ho saps, tot això?

SANDRA

El què?

VÍCTOR

Tot això que has dit. Com saps què em sentia d'aquesta manera? Com ho saps, que em sentia exactament d'aquesta manera?

SANDRA

M'ho... m'ho has explicat.

VÍCTOR

No, jo no t'ho he explicat.

SANDRA

És clar que sí.

VÍCTOR

No, Sandra. Jo no t'ho he explicat mai. Encara que hagués volgut, no hauria estat capaç de trobar les paraules. Jo no tinc la teva felicitat de paraula.

SANDRA

M'ho vas dir amb unes altres paraules.

VÍCTOR

No, Sandra, no. Has descrit exactament el que jo sentia. I ho has fet amb unes paraules que no he fet servir mai a la vida. Desnucat. Jo mai he pronunciat aquesta paraula!

SANDRA

Ho vas dir quan estaves... Vas dir moltes coses. Tu no te'n recordes, però/

VÍCTOR

Me'n recordo perfectament. I l'únic que deia eren coses sense sentit. Coses com...

SANDRA

I love you.

VÍCTOR

Sí, això. "I love you."

Pausa.

SANDRA

Però estàs bé, no? Ara. Estàs bé?

VÍCTOR

Sí, estic bé.

SANDRA

Bé.

(pausa)

Això està bé. Està molt bé.

VÍCTOR

Què tens?

SANDRA

Estic...

VÍCTOR

Estàs bé?

SANDRA

Sí, sí, estic bé. És només que... que...

VÍCTOR

I love you.

SANDRA

Sí, jo també...

Entra la NOIA.

VÍCTOR

I love you.

(pausa)

I love you. I love you. I love you.

SANDRA

Para, Víctor. No fa gràcia.

VÍCTOR

I love you. I love you. I love you.

SANDRA

Vols parar?!

La NOIA s'acosta al sofà. VÍCTOR s'hi llança a sobre de SANDRA.

VÍCTOR

I love you!!! I love you!!! I love you!!!

SANDRA aconsegueix separar-se de VÍCTOR.

VÍCTOR

I love you!!!!

VÍCTOR torna a abalancar-se-li al damunt. Fa per treure-li la roba.

SANDRA

Víctor, para!! Joder, Víctor, para!! Para, collons, joder!!!

SANDRA li dóna cops de puny al pit. VÍCTOR s'atura.

VÍCTOR

Sandra. Ho sento. Feia broma.

(pausa)

Ho sento.

(pausa)

Estàs bé?

SANDRA

Sí, estic bé.

(agafant el portàtil)

Estic de puta mare.

SANDRA aixeca el portàtil. Fa el gest de llançar-lo contra el cap de VÍCTOR.

La llum fa pampallugues.

APAGADA.

Escena 26 (tot seguit)

Quan torna la llum, VÍCTOR és a terra, immòbil. El seu cap reposa sobre un bassal de sang. SANDRA encara subjecta el portàtil.

SANDRA

Estic bé, Víctor. És només que... que...

(a la NOIA)

I love you.

SANDRA i la NOIA es fan un petó.

FOSC FINAL.